

Dut is 'n stikky út hoofdstik 2 – Neskierig.

Dan staat-y op 'e overloop en op syn toanen slúpt-y naar onderen.

In 'e keuken brant 'n klain lichy. Dat het mim met sin branne laten foor Sunterklaas.

Timen tuurt om him hine.

In 'e weunkamer staan nag hyltyd de skoenen met tekenings fan himsels, syn broertsy Gerrit en sussy Annehilde.

Sunterklaas is nag niet weest, skiet 't deur him hine. Wat mot ik nou doen?

Trillend fan 'e kouwe blyft-y in syn piama staan.

Hij wil krekt weer na boven gaan at-y wat hoort. Komt 't bij de achterdeur weg?

Syn hart begint wild te kloppen.

Sou dut nou echt Sunterklaas of Swarte Pyt weze?

Hij gaat gau achter 'e bank sitten.

Weer hoort-y wat.

Deuze keer komt d'r een in 'e kamer.

Met 'n teleurstelde sucht komt Timen achter 'e bank weg.

'Annehilde!' sait-y sacht maar ok wat liik.

'Hee, kônstou ok al niet slape?' vraagt se en wriift de slaap út hur ogen. 'Ik bin dos soa benijd wat ik in myn skoen krije sil.'

'Meskien wel niks,' mokt Timen. Hij is 'n bitsy liik op Annehilde omdat se him soa skrikke liet, ok al deed se dat niet met sin.

'Ah suffert, fast niet. Wy krije ommers elk jaar wat.'

Se lacht en gaapt dan.

Op dat stoit hore se baide 'n geluud. 'n Soort gekraak.

'Ah, dut is fast Sunterklaas!' flústert Annehilde.

Se gaat met Timen achter 'e bank sitten.

Even later slúpt Gerrit met piama de kamer in.

Timen springt achter 'e bank weg.

'Dou hier ok al!' roept-y.

Gerrit begint te gillen fan skrik.

Annehilde flygt op him ôf en slaat hur hând foor syn mônd.

'Sstt,' sait se. 'Daliks worre hait en mim nag wakker!'

Se haalt hur hând foor Gerrit syn mônd weg.

'Bangeskiter,' sait Timen en snuuft.

'Ik, ik wou even kike...'

Met 'n teleurstelde blik kykt-y na de drie lege kynderskoenen wer't allenig de tekenings in lêge.

'Niks?'

'Ik dink dat se nag komme motte,' sait Annehilde.

Dan kochelt d'r een achter hur.

Se springe alle drie fan skrik in 'e lucht.

'Wat doen jim hier?'

't Is hait.

'Oh, eh... Ik most plasse,' sait Timen en kykt na syn toanen.

'Enne ik, ik had soa'n droge keel,' sait Gerrit met 'n kleur. 'Ik wou wat water drinke.'

'En ik wou wete at d'r al wat in myn skoen sat. Ik kon niet slape, hait,' sait Annehilde met hur allerliefste stimmetsy.

Timen en Gerrit sien hur liik an.

'Ah maid, mōrnoffen siestou fansels at d'r wat in 'e skoen sit. Gaan nou maar gau op bēd. Ik stop dy daliks nag even onder.'

Annehilde huppelt fort.

'Dus... Jim binne hier niet om te sien at d'r wat in jim skoen lait?' fraagt hait en slaat syn êrms overnander.

'Eh,' sait Timen.

Hij kin niet soa goed lige.

'Aigenlik kinne wij ok niet soa goed slape,' sait Gerrit dan maar.